

[Udenrigsministeren]

langsomt, og jeg er enig med hr. Kelm-Hansen: det er gået urimeligt langsomt, når det drejer sig om etablering af den fælles råvarefond. Men hvem er det, der ikke har kunnet skynde sig? Ja, jeg kan da oplyse hr. Riishøj og hr. Steen Folke om, at intet østland endnu har undertegnet aftalen om den fælles fond.

På hr. Riishøjs konkrete spørgsmål om USAs stilling kan jeg svare, at vi har fået meddelelse om, at USA vil tilslutte sig juteaftalen i juni i år.

Som nævnt er jeg glad for den positive modtagelse. Jeg er enig med hr. Kelm-Hansen i, at det hidtil er gået for langsomt, og derfor er det meget vigtigt, at Danmark er på plads i denne sag i god tid, inden UNCTAD VI åbner i Beograd den 6. juni 1983.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af konkursloven m.v. (Gældssanering).
(Fremsat 28/4 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Socialdemokratiet fremsatte den 8. december 1982 et forslag til folketingsbeslutning om gældssanering, hvori vi opfordrede regeringen til snarest muligt at fremsætte forslag til en lovgivning om gældssanering. Vi skrev i forslaget, at vi forudsatte, at man ville følge hovedlinjerne i den betænkning, som den 9.

august 1982 blev afgivet af justitsministeriets udvalg om gældssanering.

Justitsministeren har nu fremsat et lovforslag om ændring af konkursloven med henblik på gældssanering, men vi må meget stærkt beklage, at ministeren ikke har ønsket at følge hovedlinjerne i den betænkning, jeg lige nævnte. Det var meget afgørende for udvalget, og det var helt afgørende for os i den socialdemokratiske gruppe, at der blev mulighed for gældssanering både i og uden for konkurs. Det er vores opfattelse, at det væsentligste overhovedet i de bestræbelser, der har været for at skabe mulighed for at sanere håbløst forgældede skyldnere ud af den gæld, de har, var at finde en ordning, der intet havde med konkursinstituttet at gøre. Det skyldes, at konkurs typisk er forbundet med erhvervsdrivende, og det er især forbundet med det faktum, at der er et bo, at der er nogle aktiver, hvormed der kan ske en udlodning. Det følger også klart af ministerens forslag, at det ikke vil få betydning, medmindre der er aktiver til stede. Det forudsættes i § 197 i lovforslaget, at gældssaneringen kan ske i forbindelse med udlodning i et konkursbo, og det siges udtrykkeligt i bemærkningerne, at heraf følger, at hvis ikke der ejes aktiver, så vil en gældssaneringsordning ikke komme på tale.

De persongrupper, vi har haft i tankerne i forbindelse med arbejdet omkring gældssanering, er persongrupper, hvor der typisk i mange år ikke har været aktiver af betydning. Det er grupper, hvor der har været tale om en håbløs gæld, således som det også fremgår af betænkningens lovudkast. Det er helt givet, at en gældssanering ikke vil få den betydning for de mennesker, vi havde forestillet os, hvis man holder sig til ministerens forslag.

Jeg er glad for, at ministeren i princippet er enig i, at det af flere grunde kan være ønskeligt at få en ordning med gældssanering, der også omfatter tilfælde, hvor der ikke er tale om konkurs. Ministerens væsentligste begrundelse for ikke at inddrage disse tilfælde, hvor der ikke er tale om konkurs, er ressourcerne hos domstolene. Det forekommer mig, at der er lidt af en selvmodsigelse i det materiale, vi har fået. Der er adskillige retter, der giver udtryk for, at der næppe er noget særlig stort behov for en gældssanering. Hvis man mener, at der næppe er noget særlig